

LOGEN TEATER

26. OG 27. MAI KL 19:30

Falsche Welt, dir trau ich nicht!



BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

25. MAI — 08. JUNI
2016



All kultur er smal for noen

Man kan tvile på om Norge er et kulturland, men det er sabla *mye* kultur her. Derfor velger vi vakk nesten alt. Vi skriver om det vi har lyst til å diskutere videre etter møtet, etter lunsj og etter kontortid. Fordi nysgjerrighet smitter, og enighet er skrinn jord for nye tanker. Vi kan ikke love at alle finner sine favoritter hver uke – men vi gjør vårt beste for at alle skal finne noe de er uenig i.

Espen Hauglid, kulturredaktør

M MORGENBLADET

En ukeavis om politikk, kultur og forskning

Falsche Welt, dir trau ich nicht!

LOGEN TEATER

Torsdag 26. og fredag 27. mai kl 19:30
Thursday 26 and Friday 27 May at 19:30

Varighet: 2 t inkludert pause
Duration: 2 h including interval

Urpremiere *World premiere*

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685–1750)

Falsche Welt, dir trau ich nicht, BWV 52

1. Sinfonia
2. Recitativo: Falsche welt, dir trau' ich nicht
3. Aria: Immerhin, immerhin, wenn ich gleich verstoßen bin
4. Recitativo: Gott ist getreu
5. Aria: Ich halt es mit dem lieben Gott
6. Choral: In dich hab ich gehoffet, Herr

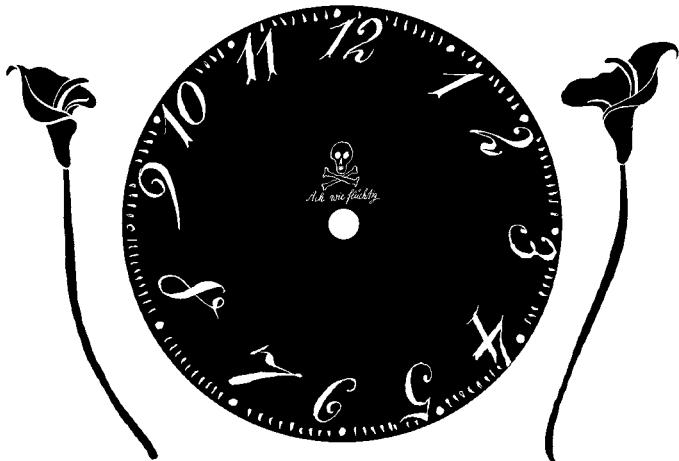
Mein Herze schwimmt im Blut, BWV 199

1. Recitativo: mein Herze schwimmt im blut
2. Aria: Stumme Seufzer, stille Klagen
3. Recitativo: Doch Gott muss mir genädig sein
4. Aria: Tief gebückt und voller Reue
5. Recitativo: Auf diese Schmerzensreue
6. Choral: Ich, dein betrübtes Kind
7. Recitativo: Ich lege mich in diese Wunden
8. Aria: Wie freudig ist mein Herz

Pause Interval

Ach wie flüchtig, ach wie nichtig, BWV 26

1. Coro: Ach wie flüchtig, ach wie nichtig
2. Aria (tenor): So schnell ein rauschend Wasser schießt
3. Recitativo (alto): Die Freude wird zur Traurigkeit
4. Aria (bass): An irdische Schätze das Herze zu hängen
5. Recitativo (soprano): Die höchste Herrlichkeit und Pracht
6. Choral: Ach wie flüchtig, ach wie nichtig



Andrea Marchiol musikalsk leder *musical director*

Peter Konwitschny regi *director*

Helmut Brade scenografi, kostyme set *design, costume design*

Peter Mentzel/Kai Kolodziej lysdesign *lighting design*

Ute Haferburg dramaturgi *dramaturgy*

Corina Caminada produksjon *production*

Santiago Pereira repetitør *repetitor*

Andreas Rosar regiassistent *assistant director*

Remo Arpagaus scene- og kostymeassistent *stage and costume assistant*

Sonja Horisberger inspisient *stage manager*

Hannes Fopp teknisk leder *technical director*

Yves Hüslér, Kai Kolodziej teknisk mannskap *technical crew*

Seline Bjørseth make-up

Karianne Rasmussen påkleder *dresser*

Tomas Block tekstkjører *surtitles operator*

Dag Ove Sunde stage manager

Christel Elisabeth Smith sopran *soprano*, BWV 52, 199, 26

Christiane Boesiger sopran *soprano*, BWV 199, 26

Cornelia Kallisch alt *alto*, BWV 26

Hans Schöpflin tenor, BWV 26

Jacek Strauch bass, BWV 26

Statister Extras, BWV 199:

Stephan Aust, Martin Camenisch, Janosch Jäger, Simon Jeuch, Ralf-Arno Hütten, Andreas Rosar, Fabio Rüegsegger

orchester le phénix:

Giorgio Tosi, Eveleen Olsen, Magdalena Cieslak

1. violin *violin 1*

Heidi-Maria Makkonen, Simone Gisinger-Hirn, Christiane Gnaegi 2. violin *violin 2*

Céline Lamarre, Annette Kappeler bratsj *viola*

Christine Meyer, Mathias Kleiböhmer cello

Guisella Massa violone

Mattia Laurella traversofløyte *traverso flute*

Jelina Deuter, Rachel Heymans,

Ayelet Karni obo *oboe*

Susann Landert fagott *bassoon*

Gerard Serrano Garcia, Daniele Bolzonella horn

Santiago Pereira basso continuo (cembalo, orgel) *basso continuo (harpsichord, organ)*

En samproduksjon mellom Festspillene i Bergen, Theater Chur og Theater Trier. A co-production by the Bergen International Festival, Theater Chur and Theater Trier.

Falsche Welt, dir trau ich nicht!

Falsche Welt, dir trau ich nicht!
 Die Redlichkeit ist aus der Welt verbannt,
 Die Falschheit hat sie fortgetrieben,
 Nun ist die Heuchelei
 An ihrer Stelle blieben.

Du falske verden, deg stoler jeg ikke på!
 Redeligheten er forvist fra vår verden,
 falskheten har fordrevet den.
 Hykleriet har inntatt dens plass.

*False world, I don't trust you!
 Honesty is banished from the world,
 falsehood has driven it away,
 now hypocrisy
 remains in its place.*

Johann Sebastian Bach, BWV 52



**Teateret er til for å minne mennesket på hva det er
– et menneske!**

– Peter Konwitschny

Peter Konwitschny har skrevet internasjonal regihistorie med sine iscenesettelser av de store verkene i operalitteraturen. Men regissøren har i mange år også latt seg fascinere av et langt mer intimt format, nemlig minidramaene i Johann Sebastian Bachs kirkekantater og den sceniske fremstillingen av disse. På Leipzigs operascene og i Theater Chur har han allerede satt opp fem aftener med kirkekantater. I sin nye, sjette aften med Bach-kantater, forener Konwitschny kantaten som gir navn til verket BWV 52, *Falsche Welt, dir trau ich nicht*, med BWV 199, *Mein Herze schwimmt in Blut*, og BWV 26, *Ach wie flüchtig, ach wie nichtig*, til en billedliggjøring av menneskeskjebner i ulike faser av livet. Helmut Brade, Konwitschnys scenograf gjennom mange år, står for sceneutforminga. Vi følger en kvinnedes liv og skjebne gjennom livsglede, oppbrudd, skuffelse og ensomhet. I den tredje kantaten møter vi kvinnen igjen, nå på et aldershjem hvor mennesker som er oppe i årene holdes utestengt fra det produktive samfunnet, innelukket i sin sluknede «Lebensfreude in Traurigkeit» (BWV 26) og glemsel.

Peter Konwitschny henter Bachs uttrykksfulle kirkemusikk og tekster ut fra den barokke troens kontekst og overfører den dramatiske og fascinerende styrken til vår tids virkelighet. Slik avslører han dobbelmoralen i vår samtid «gudløse» samfunn. Han overfører den barokke troens religiøse oppgave og empati til problematikken vi opplever i egen samtid mellom sosialt ansvar og kollektiv likegyldighet.

I den første solokantaten har den norske sopranen Christel Elisabeth Smith rollen som den unge kvinnen, i den neste overtar den sveitsiske sopranen Christiane Boesiger rollen til den mer modne kvinnen. Den siste kantaten, BWV 26, fører oss til et aldershjem der Peter Konwitschny, med bruk av renommerte eldre operasangere av begge kjønn, billedliggjør det å bli gammel i all sin groteskhet. Her møter vi i tillegg til sopranen Christiane Bösiger, mezzosopranen Cornelia Kallisch, tenoren Hans Schöpflin og bassen Jacek Strauch. Det internasjonale sangensemplet ledsages av det sveitsiske barokkensemplet orchester le phénix under musikalsk ledelse av den renommerte eksperten på tidligmusikk, Andrea Marchiol.

Tekst: Ute Haferburg. Norsk versjon: Sissa Grøtan

The theatre exists to remind people what they are – people!
– Peter Konwitschny

Peter Konwitschny has created international direction precedent with his staging of the great works of operatic literature. He has for many years also been fascinated by a far more intimate format: the mini-dramas of Johann Sebastian Bach's church cantatas and their realisations for the stage. At the Leipzig Opera and Theater Chur he has already presented five evenings of church cantatas. In his sixth and most recent evening of Bach cantatas, Konwitschny combines the cantata which gives BWV 52 its name, *Falsche Welt, dir trau ich nicht!* (*Treach'rous world, I trust thee not!*) with BWV 199, *Mein Herze schwimmt im Blut* (*My Heart Swims in Blood*) and BWV 26, *Ach wie flüchtig, ach wie nichtig* (*Ah how Fleeting, Ah how Insignificant*) to depict human fates in various phases of life. The set is by Helmut Brade, Konwitschny's set designer for many years. We follow a woman's life and destiny through joy, breakups, disappointments and loneliness. In the third cantata we encounter the woman once more, now at a retirement home where senior citizens are kept apart from productive society, enclosed in their extinguished Joy in sadness, (cf BWV 26) and oblivion.

Peter Konwitschny takes Bach's expressive church music and words out of their context of baroque faith and transfers their fascinating dramatic strength to the reality of our own time, and in doing so exposes the hypocrisy of modern 'godless' society. He transfers the religious task and the empathy of baroque faith to today's prevalent dichotomy of social responsibility and collective apathy.

In the first solo cantata the Norwegian soprano Christel Elisabeth Smith takes the role of the young woman; in the second the Swiss soprano Christiane Boesiger is the more mature woman. The final cantata, BSV 26, takes us to a retirement home where Peter Konwitschny uses eminent older opera singers to depict ageing in all its grotesqueness: Christiane Boesiger (soprano), Cornelia Kallisch (mezzo soprano), Hans Schöpflin (tenor) and Jacek Strauch (bass), accompanied by the Swiss baroque orchester le phénix under the leadership of the renowned early music expert Andrea Marchiol.

Text: Ute Haferburg. English version: Roger Martin

Om handlingen

BWV 52

Falsche Welt, dir trau ich nicht

Her og nå: En ung kvinne begynner dagen sin idet hun står opp, hun dusjer, kler på seg, sminker seg og forlater leiligheten. Hun er ved godt mot. Ettersom hun er svært ung, vet hun ikke riktig hva hun snakker om, eller rettere sagt skravler om. Først senere blir hun seg bevisst hvilke urimelige krav vår jordiske eksistens stilles overfor. (Dette er temaet i den påfølgende kantaten.) Kvinnen er imidlertid på ingen måte dum, derimot naiv, ufordervet og uten fordommer – hun er rett og slett forfriskende.

BWV 199

Mein Herze schwimmt in Blut

Sammenbruddet: En prostituer venter på den neste kunden. Hun er fortvilet over situasjonen sin, over å være tvunget til å tjene penger på denne måten, og over skadene hun får på både kropp og sjel av de rå og følelsesløse mennene (*Mein Herze schwimmt in Blut*). Så kommer den første mannen, jobben går fort og uten store problemer (*Stumme Seufzer, stille Klagen*). Litt senere kommer fire unge menn fra en fotballkamp, tydelig beruset, tre av dem tar for seg, den fjerde ser på (*Doch Gott muss mir gnädig sein*). Så snart de fire endelig har kommet seg ut, ankommer en far med sin sekstenårige sønn som skal lære «det». Kvinnen synes synd i den unge mannen, men faren tvinger ham til å legge seg hos henne. Sønnen gjør kraftig motstand overfor faren (*Tief gebückt und voller Reue*), og nå er kvinnnen helt knust og gjør seg klar til å ta sitt liv (*Ich, dein betrübtes Kind*). Da ringer det på igjen: Det er venninnen hennes, også hun prostituer. Av vesen er denne venninnen nokså uimottagelig for mens brutalitet og kynisme. Hun trøster sin kollega, og etter at dagens jobb er gjort, lager de en kopp kaffe og skaper seg for en stakket stund en tilværelse som er til å leve med (*Wie freudig ist mein Herz ...*).

BWV 26

Ach wie flüchtig, ach wie nichtig

På aldershjemmet: «I kantate nummer 26 blir tingenes og tilværelsens forgjengelighet besunget. Slik kom vi på ideen at dette måtte være mennesker som står ved slutten av sine liv,» forklarer Peter Konwitschny.

Synopsis

BWV 52

Treach'rous world, I trust thee not!

Here and now: A young woman starts her day getting up, showering, dressing, putting on makeup and leaving her apartment. She is in good spirits. Because of her extreme youth she does not really know what she is talking – or rather babbling – about. It is only later she realises what unreasonable demands we make on our earthly existence (the theme of the next cantata). The woman is by no means stupid, but is naive, uncorrupted and unprejudiced – in fact heartwarming.

BWV 199

My heart swims in blood

Collapse: A prostitute waits for her client. She despairs of her situation – being forced to make money this way, and of the damage to body and soul incurred by brutal, insensitive men (*My heart swims in blood*). The first man arrives and is expedited quickly and without trouble. (Mute sighs, silent cries). Later four men arrive from a football match, distinctly drunk. Three take her while the fourth watches (But God must be gracious to me). As they leave, a father arrives with his sixteen-year-old son who he wants to learn to do ‘it’. The woman feels sorry for the youngster, who is forced by his father to lie down with her. The son defies his father (Deeply bowed and filled with regret), and the woman, devastated, prepares to take her own life (I, your troubled child). The doorbell rings again: it is a friend, another prostitute, relatively unaffected by men’s brutality and cynicism. She consoles her friend and, their day’s work now over, they make a cup of coffee and create for themselves a moment of existence they can live with (How joyful is my heart ...).

BWV 26

Ah how fleeting, ah how insignificant

At the retirement home: Peter Konwitschny explains, ‘Cantata 26 celebrates the impermanence of matter and of existence. It gave us the idea that it referred to people at the end of their lives.’



Foto fra prøvene med Peter Konwitschny i midten. Photo from rehearsal with Peter Konwitschny in the middle.



Peter Konwitschny, født i Frankfurt am Main, var etter sine studier i operaregi i Berlin regiassistent ved Berliner Ensemble, og viste snart egne arbeider innen skuespill og opera. Konwitschny har fått en rekke priser, blant dem DDRs kunstpris, Konrad-Wolf-prisen fra Akademie der Künste i Berlin, Kreuz der Bundesverdienst og Berlins teaterpris (2005). Han er også akademimedlem i Leipzig, Dresden, Berlin og Hamburg. I tillegg til sine sceniske Händel-tolkninger, fremført ved Landestheater Halle siden 1984, har Konwitschny stått for flere betydelige iscenesettelser som *Lohengrin*, *Woyzeck* og *Moses og Aron* i Hamburg, *Csárdásfyrstinnen* i Dresden, *Intolleranza* og *Don Giovanni* i Berlin, *Don Carlos* ved Wiener Staatsoper, *Den flygende hollender* ved Bolsjoj-teateret, *Tryllefløyten* og *Götterdämmerung* ved Staatsoper Stuttgart. Sommeren 2015 skapte hans iscenesettelse av Wolfgang Rihms *Die Eroberung von Mexico* furore under Festspillene i Salzburg. Fra 2008 til 2011 var Konwitschny sjefregissør ved operaen i Leipzig. Der har han iscenesatt blant annet *Pierrot Lunaire*, *Aida*, *Lohengrin*, *Alkestis* og *Cosi fan tutte* samt flere aftener med Bach-kantater. Konwitschny er blitt valgt til årets regissør fem ganger.

Peter Konwitschny, born in Frankfurt, went straight from operatic direction studies in Berlin to a job as assistant director with the Berliner Ensemble, and was soon directing plays and operas himself. Amongst prizes he has received are the Art Prize of the German Democratic Republic, the Konrad-Wolf Prize of the Berlin Academy of Arts, the German Federal Cross of Merit and the Berlin Theatre Prize. He is also a fellow of the Academies of Leipzig, Dresden, Berlin and Hamburg. Known for his Handel stagings at the Landestheater Halle since 1984, he has also directed successful performances of *Lohengrin*, *Woyzeck* and *Moses and Aron* in Hamburg, *The Gipsy Princess* in Dresden, *Intolleranza* 1960 and *Don Giovanni* in Berlin, *Don Carlos* in Vienna, *The Flying Dutchman* at the Bolshoi, and *The Magic Flute* and *Götterdämmerung* in Stuttgart. In 2015 his staging of Wolfgang Rihm's *The Conquest of Mexico* caused a furore at the Salzburg Festival. While principal director at the Leipzig Opera 2008–11 Peter Konwitschny directed *Pierrot Lunaire*, *Aida*, *Lohengrin*, *Alkestis*, *Così fan tutte* and several stagings of Bach cantatas. He has been voted Director of the Year five times.

Andrea Marchiol ble født i Udine der han også studerte orgel og cembalo ved det lokale konservatoriet. Han har videreført sine studier rundt fremførelsen av gammel musikk ved Schola Cantorum Basiliensis, der han studerte basso continuo og kammermusikk med Jesper Christensen fra 1990 til 1994. I 2005 var han en av grunnleggerne til ensemblet Les Plaisirs du Parnasse. Samme år ble han tildelt Diapason d'Or. I 2006 debuterte han som dirigent med *Il ritorno di Ulisse* av C. Monteverdi ved Grand Theatre de Geneve. Han har spilt og dirigert i noen av de mest anerkjente konsertarenaene i Europa, Argentina og Japan. Han har dirigert *Ezio* av G.F. Händel ved Theater Bonn med Beethoven Orchester, *Il Farcace* av Antonio Vivaldi ved Théâtre des Champs-Élysées i Paris, Händels *Rinaldo* ved Prince Theatre i Philadelphia, *Piramo e Tisbe* av J. A. Hasse ved Sanssouci Theater Potsdam og *La Calisto* av F. Cavalli på Innsbruck-festivalen. Han samarbeider med Barocchisti-orkesteret, og sammen har de vært på flere Europa-turnéer og gitt ut fire CD-er med Cecilia Bartoli. Han var direktør ved Austrian Barock Akademie og er kunstnerisk leder ved orgelfestivalen Ggj Moret i Venzone, noe han har vært fra oppstarten til dens nåværende 11. utgave.

Andrea Marchiol was born in Udine where he also graduated in Organ and Harpsichord at the local Conservatory. He has further studied the aspects relating to the execution of ancient music at the Schola Cantorum Basiliensis, studying basso continuo and chamber music with Jesper Christensen from 1990 to 1994. In 2005 he co-founded the ensemble Les Plaisirs du Parnasse. That same year he was awarded the Diapason d'Or. In 2006 he made his debut as director with *Il ritorno di Ulisse* by C. Monteverdi at the Grand Theatre de Geneve. He has played and conducted in some of the most well-known European, Argentinian and Japanese concert halls. He has conducted *Ezio* by G.F. Handel at the Theater Bonn with the Beethoven Orchester, *Il Farcace* by Antonio Vivaldi at Théâtre des Champs-Élysées in Paris, Handel's *Rinaldo* at the Prince Theatre in Philadelphia, *Piramo e Tisbe* by J. A. Hasse at Sanssouci Theater Potsdam and *La Calisto* by F. Cavalli at the Innsbruck Festival. He collaborates with The Barocchisti orchestra, and together they have made several European tours and recorded four CDs with Cecilia Bartoli. He was director of the Austrian Barock Akademie and is the artistic director of the organ Festival Ggj Moret of Venzone from its inauguration until its current 11th edition.

Helmut Brade, scenografi/kostymer, ble født i Halle i 1937. I årene 1955 til 1960 studerte han keramikk, arkitektur og grafikk ved kunsthøyskolen Halle, Burg Giebichenstein. Fra 1960 jobbet han frilans som maler, grafiker og grafikkdesigner, fra 1972 også som scenograf, først sammen med Benno Besson og Brigitte Soubeyran på Volksbühne Berlin (øst), i Budapest og Tübingen. Samarbeidet med Peter Konwitschny begynte i Halle i 1982, med Händel-operaene *Rinaldo* og *Tamerlan* samt *Carmen*. De to fortsatte å samarbeide, nå ved opera-husene i Barcelona, Basel, Chur, Hamburg, Hannover, Kassel, København, Nürnberg, Oslo, Paris og Tokyo, blant annet med *Lohengrin*, *Ridder Blåskjeggs borg*, *Byen Mahagonnys oppgang og fall* og *Titus'* nåde. Ved operaen i Leipzig skapte han scenebildet til uroppføringen av operaen *Abraum* av Jörg Herchet, til *I det klare solskin med kjærighet* av Luigi Nono, men også til sceneneoverføringen av Bach-kantatene. Fra 1994 til 2003 var Brade professor i kommunikasjonsdesign ved kunsthøyskolen Halle, Burg Giebichenstein, og fra 1999 til 2003 president ved Freie Akademie der Künste i Leipzig. Helmut Brade er medlem av AGI (Alliance Graphique Internationale).

Helmut Brade, set and costume design, born in Halle in 1937, studied ceramics, architecture and graphics at the Arts Academy in his home town. On graduating in 1960 he worked freelance in painting, graphics and graphic design, adding set design in 1972, first with Benno Besson and Brigitte Soubeyran at Volksbühne Berlin (east), in Budapest and Tübingen. His collaboration with Peter Konwitschny started in Halle in 1982 with the Handel operas *Rinaldo* and *Tamerlan*. They have since collaborated closely, at opera houses throughout Europe and in Japan. At the Leipzig Opera he created the set for the premiere of *Abraum* by Jörg Herchet, for *Al gran sole carico d'amore* by Luigi Nono, and also for the staging of the Bach cantatas. From 1994 to 2003 he was professor of communication design at the Halle Academy of Art, and from 1999 to 2003 president of the Free Academy of the Arts in Leipzig.

Ute Haferburg, dramaturgi, arbeidet etter studiene i filosofi, musikkvitenskap og teatervitenskap i Frankfurt am Main som dramaturg ved tyske teatre, og fra 1996 til 2001 ved Theater Basel. Fra 2002 til 2008 var hun kunstnerisk leder og forretningsførende direktør ved Gare du Nord – Bahnhof für Neue Musik i Basel, som hun selv hadde vært med på å stifte. Ved siden av arbeidet hun frilans som dramaturg ved operahus i

Tyskland, Sveits og Portugal. Hun praktiserte også som lærer i forskjellige sammenhenger, blant annet hadde hun fra 2007 til 2008 et undervisningsoppdrag i dramaturgi ved instituttet for musikkteater ved musikkhøyskolen i Karlsruhe. I årene 2008–2010 var hun ledende dramaturg ved den flamske operaen i Antwerpen/Gent i Belgia. I sesongen 2010–2011 vendte hun tilbake til stillingen som forretningsførende direktør ved Theater Chur i Sveits, et repertoarteater for co-produksjoner og gjestespill, og realiserte der en tredje produksjon med Bach-kantater sammen med Peter Konwitschny.

Ute Haferburg studied philosophy, musicology and theatre studies in Frankfurt before working as a dramaturg at several German theatres and continuing in 1996 at Theater Basel. From 2002 she took over as artistic director and manager of Gare du Nord – Station of New Music in Basel, of which she was co-founder. At the same time she was a freelance dramaturg at opera houses in Germany, Switzerland and Portugal, and did some teaching, including a course in dramaturgy at the Institute of Music Theatre at the Karlsruhe Academy. From 2008 to 2010 Ute Haferburg was head dramaturg at the Flemish Opera in Antwerp and Ghent, but in 2010 she returned to Switzerland as director of Theater Chur, a theatre for co-productions and guest performances, where she realised a third production of Bach cantatas with Peter Konwitschny.

Den norske sopranen **Christel Elisabeth Smith** studerte ved Det kongelige operaakademiet i København og hadde allerede et bemerkelsesverdig repertoar som opera- og konsertsolist da hun avsluttet sine studier i 2009. I februar 2009 hadde hun sin offisielle operadebut i Den kongelige danske opera i København. Hjemme i Norge sang hun Micaëla i Bizets *Carmen* og Lauretta i Puccinis *Gianni Schicchi*, dessuten Hilde i Ragnar Söderlinds opera *Fruen fra havet*. Hun var også medvirkende i Verdis *Macbeth* ved Den norske opera i Oslo. Smith konentrerer seg om et lyrisk repertoar. I 2011 sang hun Tatjana under musikalsk ledelse av Alexander Polianichko ved Tivoli-festivalen i København. Samme sted sang hun den påfølgende sommeren hovedrollen Leyla i Bizets *Perlefiskerne*, dirigert av Yves Abel. Smith har fått viktige priser og utmerkelser. I 2010 ble hun valgt ut blant 40 deltakere (fra et antall på 1000 kandidater) i Placido Domingos sangkonkurranse i Milano, og i 2011 ble hun semifinalist i Belvedere-konkurransen i Wien. *Falsche Welt, dir trau ich nicht!* er hennes første samarbeid med Peter Konwitschny.

Christel Elisabeth Smith is a Norwegian soprano. She trained at the Royal Danish Opera Academy in Copenhagen, and at graduation in 2009 already had an unusually broad operatic and concert repertoire. She made her official operatic debut there in the February of that year. Back in Norway she sang Micaëla in Bizet's Carmen and Lauretta in Puccini's Gianni Schicchi. She also appeared as Hilde in Ragnar Söderlind's The Lady from the Sea and in Verdi's Macbeth at the Norwegian Opera. She is currently focusing on lyrical repertoire. In 2011 she sang Tatjana in Eugene Onegin under Alexander Polianichko at the Copenhagen Tivoli Festival, and the following year Leila in Bizet's The Pearl Fishers under Yves Abel. In 2010 she participated in the Placido Domingo Competition in Milan as one of forty selected from over a thousand applicants, and the following year reached the semifinals of the Belvedere Competition in Vienna. *Falsche Welt, dir trau ich nicht!* is her first collaboration with Peter Konwitschny.

Christiane Boesiger, sopran, studerte piano ved konservatoriet i hjembyen Luzern og sang hos Hans Hotter, Sena Jurinac og Allan Evans. Etter et første opphold i Luzern og Biel og ved operastudioet til Bayerischen Staatsoper fulgte faste engasjementer ved Wiener Volksoper og Münchener Staatstheater på Gärtnerplatz. Hennes internasjonale gjestespill førte henne blant annet til de store europeiske operahusene. Hun har opptrådt ved diverse festivaler, som Lucerne Festival, Zürcher Festwochen, Salzburger Mozartwoche, Krzysztof Penderecki-festivalen i Krakow, Gstaad-festivalen og operafestivalen i Istanbul. Konserturneene førte henne gjennom hele Europa og til Japan. Hun har flere ganger arbeidet sammen med dirigentene Yehudi Menuhin, Dietfried Bernet, Michael Gielen, Adam Fischer og Vladimir Ashkenazy, og også med regissører som Christine Mielitz, Olivier Tambosi, og nå, for første gang, med Peter Konwitschny.

Christiane Boesiger studied the piano at the conservatoire in her home town of Lucerne and trained as a singer with Hans Hotter, Sena Jurinac and Allan Evans. She started her career in Lucerne, Biel and at the opera studio of the Bavarian State Opera, and moved on to engagements at the Volksoper Vienna and the Munich State Theatre at Gärtnerplatz. She has performed at major European opera houses and at various festivals, including the Lucerne Festival, the Zurich Festival,

the Salzburg Festival, the Penderecki Festival in Krakow, the Gstaad Festival and the Istanbul Opera Festival. Christiane Boesiger has collaborated with such eminent conductors as Yehudi Menuhin, Dietfried Bernet, Michael Gielen, Adam Fischer and Vladimir Ashkenazy and with directors including Christine Mielitz, Olivier Tambosi, and now for the first time Peter Konwitschny.

Cornelia Kallisch, alt, begynte sitt sangstudium ved musikkhøyskolen i München, med hovedvekt på oratorier og lieder, og hun utvidet utdannelsen sin ved operainstituttet i Bayerischen Staatsoper München. Allerede tidlig i sin lange karriere vant hun tre priser i internasjonale sangkonkurranser, hun gjorde flere innspillinger med et romantisk liederrepertoar, tallrike oratorier og orkesterkonserter verden over. Dette førte henne til slutt til Opernhaus Zürich, hvor hun beveget seg mer og mer fra lyriske til dramatiske partier. For sin innspilling av Judith i *Ridder Blåskjeggs borg* av Bartok ble hun nominert til Grammy-prisen. Ved siden av operavirksomheten har lieder beholdt en sentral plass hos henne. Mesterklasser, undervisningsoppdrag ved Zürcher Hochschule der Künste og liederarbeid i internasjonale operastudioer, samt enkelte gjestespill med samtidsmusikk, har definert sangerinnens liv. I dag gir hun fordypningsundervisning i sang og underviser også privat. I tillegg kommer et stadig større engasjement for det talte ord. I *Falsche Welt, dir trau ich nicht!* samarbeider hun for første gang med Peter Konwitschny.

Cornelia Kallisch trained as an alto at the Munich Academy of Music and Theatre, specialising in oratorio and lied, and pursued further studies at the Opera Institute of the Bavarian State Opera in the same city. Early in her career she won three prizes at international singing competitions and featured on several recordings of lieder and oratorios. This activity brought her eventually to the Zurich Opera House, where she made a gradual transition from the lyrical to the dramatic. She was nominated for a Grammy Award for her CD performance of Judith in Bartók's Bluebeard's Castle. She has not however neglected lieder, which are an important part of her repertoire. She has held master classes, taught at the Zurich Academy of the Arts, recorded lieder in international studios and performed contemporary music as a guest soloist, in addition to her growing affinity for the spoken work. This is her first collaboration with Peter Konwitschny.

Hans Schöpflin, tenor, studerte sang ved musikkhøyskolen i hjembyen Freiburg og i Karlsruhe og deltok dessuten i mesterklasser, blant annet hos Elisabeth Schwarzkopf og Bernd Weikl. Etter hvert har Hans-Jürgen Schöpflin utviklet et repertoar som teller over 60 roller innen opera, over 20 innen operette og musical og i tillegg mer enn 80 partier på konsertområdet. Han synger ved de store operahusene i Barcelona, München, Berlin og Paris. Hans Schöpflin sørget for å vekke internasjonal oppsikt i mai 2008 ved Liceu Barcelona som Aschenbach i Brittens *Døden i Venedig*. I Tyskland fikk han i 2007 teaterets Oscar for sin fremstilling av rollen i denne operaen, og han ble omtalt som Tysklands beste sanger i en kritikermeningsmåling i delstaten Nordrhein-Westfalen. *Falsche Welt, dir trau ich nicht!* er hans første samarbeid med Peter Konwitschny.

Hans Schöpflin trained as a singer at the Music Academy in his home town of Freiburg and in Karlsruhe, attending master classes with Elisabeth Schwarzkopf and Bernd Weikl. His repertoire now extends to some sixty operatic roles, twenty operetta and musical roles and over eighty concert works. He has sung at the great opera houses in Barcelona, Munich, Berlin and Paris. In May 2008 he drew international attention with his interpretation of Aschenbach in Britten's Death in Venice. In Germany he had already received the theatre's Oscar for the role, and was acclaimed the country's best singer in a critics' opinion poll in the federal state of Nordrhein-Westfalen. He is currently working with Peter Konwitschny for the first time.

Jacek Strauch, bass, ble født i London av polske foreldre. Han studerte først medisin ved Queens' College i Cambridge, men byttet så til sang og ble medlem av the National Opera Studio i London. Strauch fikk et Kathleen Ferrier-stipendium og også Decca Ferrier-prisen. Han debuterte ved Glyndebourne Tour Opera som Peruccheto i *La Fedeltá remiata*. Etter at han i 1984 hadde vunnet flere priser i Verdi-sangkonkurransen i Wien, fikk han engasjementer ved Bayerischen Staatsoper, Welsh National Opera, English National Opera, Scottish Opera, Komische Opera Berlin og også i Nizza, Modena, Ferrara, Avignon og Montpellier. Etter seks år med faste engasjementer i Graz, valgte tidsskriftet Opernwelt ham til årets sanger i 2000. Like etterpå var Jacek Strauch gjestesanger ved Bayerischen Staatsoper og flere andre europeiske operahus. Til hans partier teller blant annet Scarpia, Woyzeck, Den flygende hollender,

Enrico, Falstaff og Gianni Schicci. I 2011 ble han hedret med Prager Thalia-prisen for sin tolkning av tittelpartiet i Hindemiths *Cardillac* i Ostrava. Jacek Strauch har flere ganger vært med i iscenesettelsene til Peter Konwitschny.

Jacek Strauch was born in London of Polish parents. Having embarked on medical studies at Queen's College Cambridge, he left for a singing career and became a member of the National Opera Studio in London. He received a Kathleen Ferrier grant and the Decca Ferrier Prize, and made his debut with the Glyndebourne Tour Opera as Peruchetto in Haydn's *Fidelity Rewarded*. After winning several prizes at the 1984 Belvedere Singing Competition in Vienna, he performed at the Bavarian State Opera, Komische Opera Berlin, the Welsh National Opera, the English National Opera, the Scottish Opera and in Nizza, Modena, Ferrara, Avignon and Montpellier. In 2000, after a six year engagement in Graz, Jacek Strauch was named Singer of the Year by Opernwelt. Immediately afterwards he made guest appearances throughout Europe. Major roles he has played include Scarpia, Woyzeck, The Flying Dutchman, Enrico, Falstaff and Gianni Schicci. In 2011 he received the Prager Thalia Prize in Ostrava for his interpretation of the title role in Hindemith's *Cardillac*. He has appeared in Peter Konwitschny stagings on several occasions.

Foto av Photos by: Peter de Jong

orchester le phénix ble grunnlagt i 2008 av de to cellistene Christine Meyer og Mathias Kleiböhmer. Alle musikerne i orkesteret har studert instrumentalspill, både moderne og barokk. Førsteinnspillingen av cellokonserten til Jean Louis Duport (solist Peter Hörr) fra 2009 fikk i oktober 2010 den ansette Echo Klassik-prisen for beste konsertinnspilling. Også Preis für professionelles Kulturschaffen des Kantons Graubünden (pris for profesjonelt kulturarbeid) viste orkesteret anerkjennelse. orchester le phénix har begeistret sitt publikum ved forskjellige festivaler, noe som har medført invitasyoner til Zürcher Tonhalle og til slottskonsertene i Rapperswil. Orkesteret har opptrådt med solister som Christophe Coin, John Holloway, Simone Zgraggen, Peter Hörr, Petr Skalka, Maurice Steger, Pierre Favre og Giora Feidman. I 2011 kom deres andre CD (*Abdelazer*), med suiter av Henry Purcell og med stemmene til Linard Bardill og John Holloway. orchester le phénix holder jevnlig konserter med renommerte solister og barokkdirigenter i Sveits og andre land. I 2014 hadde de sin debut i Musikvereinssaal Wien, der de iscenesatte Bach-kantatene med Peter Konwitschny, *O Ewigkeit. Zeit ohne Zeit*, i Chur, og felles prosjekter med Christophe Coin, Vital Frey og Maurice Steger i front. I forbindelse med 250-årsmarkeringen av Danzis fødsel, kom den tredje CD-en med to fløytekonserter og tre førsteinnspillinger av ouverturer av Franz Danzi.

orchester le phénix, founded in 2008 by cellists Christine Meyer and Mathias Kleiböhmer received public attention in 2010 for its first recording of Jean Louis Duport's Cello Concerto (soloist Peter Hörr), which received the coveted Echo Klassik Award. The orchestra, whose members are all graduates in baroque and modern performance, has also received an award for professional artists in the Swiss canton of Graubünden. Successful performances at festivals have gained the orchestra invitations to the Tonhalle in Zurich and concerts at Rapperswil Castle. Visiting soloists include Christophe Coin, John Holloway, Simone Zgraggen, Peter Hörr, Petr Skalka, Maurice Steger, Pierre Favre and Giora Feidman. In 2013 its third album celebrated the 250th anniversary of the composer Franz Danzi with two flute concertos and the first recordings of three of his overtures. In 2014 orchester le phénix made its debut at the Vienna Musikverein, realised several concerts with Christophe Coin, Vital Frey, Maurice Steger and performed the Bach project *O Ewigkeit. Zeit ohne Zeit*. at Theater Chur, directed by Peter Konwitschny. In 2016 they will publish a new CD with flute concerts by Franz Danzi.

25. MAI — 08. JUNI
2016

FESTSPILLENE
I BERGEN

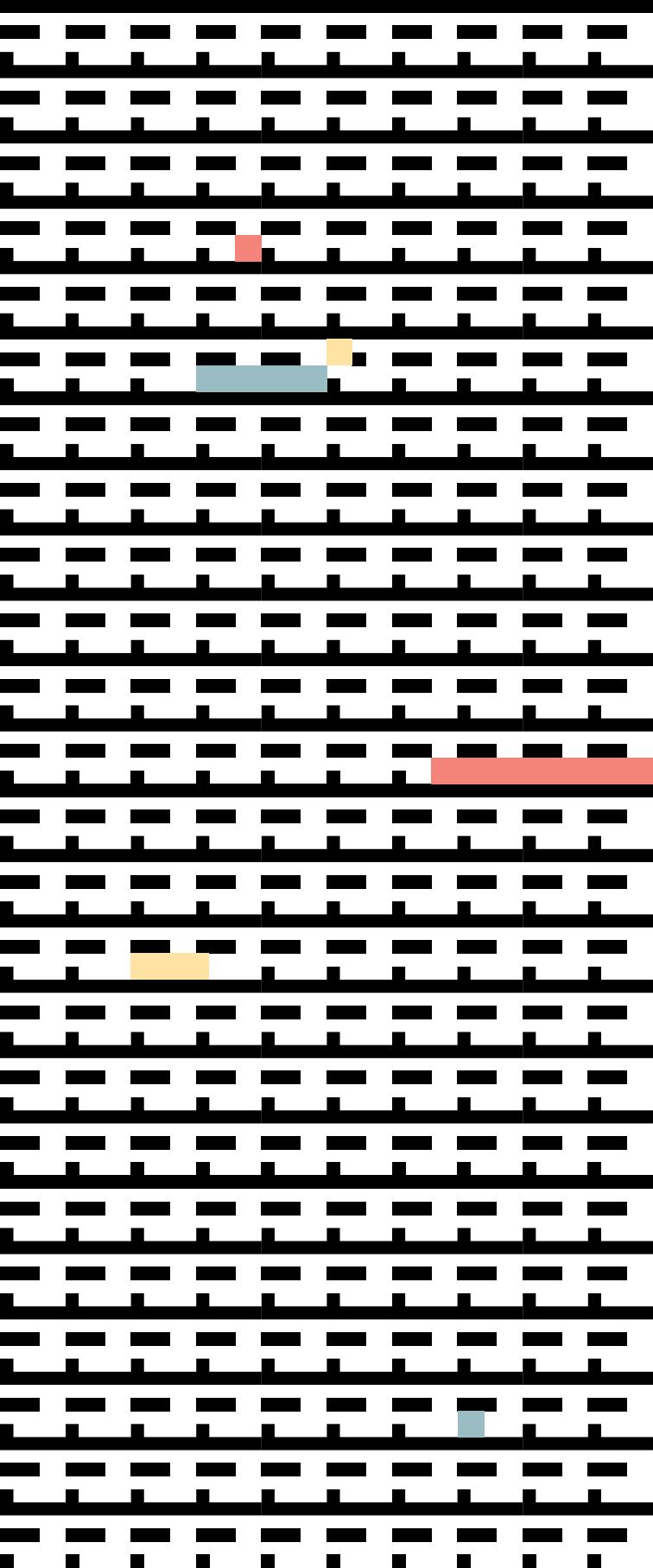
SE MER
WWW.FIB.NO

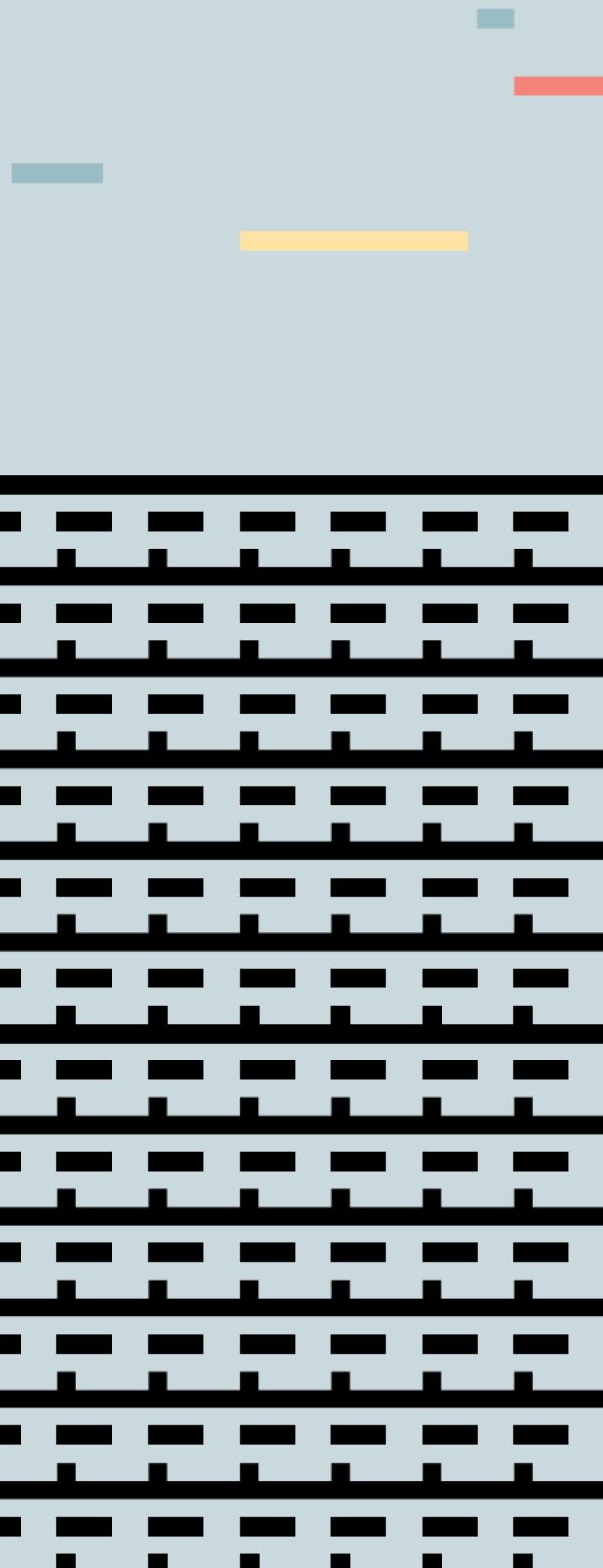
Festspill- gavekort

Gavekortet kan brukes til å kjøpe billetter til alle arrangement på Festspillene i Bergen og til andre festspillprodukter.

Bestill på telefon 55 21 06 30 eller på e-post til bestilling@fib.no og få kortet tilsendt i posten, uten ekstra gebyr, eller kjøp direkte fra Festspillenes billettbutikk.

Gavekortet er gyldig i ett år fra kjøpsdato.





 **MORGENBLADET**

Redaksjon: Festspillene i Bergen / Design og konsept: ANTI Bergen, www.anti.as /
Trykkeri: Bodoni / Formgiving: Malene Igland / Foto forside: Peter de Jong